

ROZSUDEK

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl dne 29.6.2006 v obchodní věci žalobce: NUTRICIA DEVA a.s. proti žalovanému: 1. Ing. Ota Hájek, 2. CZ.NIC o ochranu práv k obchodní firmě takto:

- I. Žaloba o uložení povinnosti 1. žalovanému zdržet se užívání doménových jmen druhého stupně "nutriciadeva" a "nutricia-deva" registrovaných pod doménou nejvyššího stupně .cz a odstranit závadný stav převodem doménových jmen na žalobce s tím, že má právo na náhradu vynaložených nákladů spojených s registracemi se zamítá.
- II. Žaloba o uložení povinnosti 2. žalovanému neprodleně po právní moci rozhodnutí neumožnit nakládání s doménovými jmény druhého stupně "nutriciadeva" a "nutricia-deva" registrovaných pod doménou nejvyššího stupně .cz od okamžiku jejich převodu na žalobce a převést je na žalobce se zamítá.
- III. Žalobce je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku nahradit 1. žalovanému, přímo zástupci 1. žalovaného 7.250,- Kč na nákladech řízení a 1.762,- Kč na hotových výdajích zástupce, k oběma částkám pak náleží 19% DPH.
- IV. Žalobce je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku nahradit 2. žalovanému, přímo zástupci 2. žalovaného 6.425,- Kč na nákladech řízení a 1.346,- Kč na hotových výdajích zástupce, k oběma částkám pak náleží 19% DPH.

Žalobce navrhl soudu, aby 1. žalovanému uložil povinnosti (ad I. výroku) a 2. žalovanému (ad II. výroku) s odůvodněním, že podniká pod firmou NUTRICIA DEVA - zapsáno 2.4.2004, s 1. žalovaným byl ve smluvním vztahu ze smlouvy o zajištění provozuschopnosti počítačové sítě a výpočetní techniky, funkčnosti a údržby programového vybavení atd., uzavřené 30.6.1999. 1. žalovaný podniká, jako fyzická osoba a je držitelem inkriminovaných doménových jmen, 2. žalovaný je registrátorem doménových jmen a umožnil 1. žalovanému registraci. 1. žalovaný neoprávněně užívá obchodní firmu žalobce, když má zmíněná doménová jména registrována, porušil práva žalobce k obchodní firmě, neb ta náleží výlučně podnikateli a nikdo jiný ji nesmí užívat. To zcela jistě platí i v prostředí internetu. 1. žalovaný svým jednáním brání žalobci, aby se na internetu prezentoval pod svou firmou, neboť není možné registrovat dvě totožná doménová jména. Žalobce nemá možnost otevřít si webové stránky a na nich prezentovat své podnikání. Firma žalobce byla v obchodním rejstříku zapsána dříve, než byla doménová jména 1. žalovaného registrována. 2. žalovaný pak neprovozuje své služby tak, aby práva třetích osob byla dostatečně chráněna, když nekontroluje, zda přihlašovatel je oprávněn k užití či nikoli. Žalobce vyzval 1. žalovaného k nápravě, ten mu však nabídl odkoupení doménových jmen za 100.000,- Kč a ve svém počínání pokračoval. Žalobce tvrdil, že jednání 1. žalovaného je v rozporu s dobrými mravy a obchodními zvyklostmi, zneužitím obchodní firmy a nepřipustným zásahem do výlučných práv žalobce.

1. žalovaný se bránil žalobě jednak obsáhlou sentencí o doménových jménech, možnostech registrace pod mezinárodními doménami "biz", "com", "org", "net" apod., dále poukazem na to, že žalobce má zapsanu ochrannou známku DEVA, nikoli však NUTRICIA DEVA, ale na webové adrese "deva.com" jest prezentace někoho jiného, nikoli žalobce a o dalších zjištěních a porovnání stavu užívání různých doménových jmen na internetu. K věci pak tvrdil, že se ničeho protiprávního nedopustil, jména má pouze zaregistrována, ale neužívá je, naopak poskytuje žalobci služby, neboť zajistil přesměrování, tak že zadáním každého z inkriminovaných doménových jmen dochází k automatickému otevření oficiálních stránek

žalobce. Žalobce tedy užívá doménová jména 1. žalovaného a to že dochází k přesměrování, laik nepozná. 1. žalovaný svým jednáním nijak neznemožňuje, aby žalobce na internetu vystupoval pod svou obchodní firmou, naopak mu to bez jakéhokoli omezení umožňuje. 1. žalovaný dále připomněl, že on sám si zaregistroval doménová jména (12.12.2003) před tím, než bylo firemní označení žalobce v současné podobě zapsáno do obchodního rejstříku (2.4.2004), ale již před tím, tj. 16.1.2004 převedl doménová jména na žalobce. Na počátku r. 2005 však zjistil, že žalobce zřejmě stránky nepotřebuje, neboť u nich skončila expirační doba a žalobce doménová jména fakticky opustil. Jako jejich autor si je 1. žalovaný opět zaregistroval pro sebe a nebyl si vědom žádného protiprávního jednání, neboť s ničím nespekuloval, původně mu patřila a poté, kdy se uvolnila, získal je zpět a zaplatil za ně 2. žalovanému 27.1.2005. Žalobce až do 6.5.2005 ponechal tento stav bez povšimnutí a teprve vyzval 1. žalovaného k ukončení užívání doménových jmen s tvrzením, že porušuje zákon. 1. žalovaný navrhl žalobci řešení dohodou, netrval ani na svých původních finančních požadavcích a vyzval žalobce k řešení do 18.9.2005 s tím, že služby dosud poskytované poskytovat přestane. Žalobce neměl o dohodu zájem a podal žalobu. Podle žalovaného nemůže být v rozporu s dobrými mravy jednání žalovaného, kterým v podstatě ochraňoval zájmy žalobce, když žalobce doménová jména opustil a poskytování bezplatné služby k jejich užívání. Navrhl žalobu zamítnout.

2. žalovaný podrobně popsal svou roli správce tzv. domény nejvyšší úrovně, tj. "cz", pravidla a způsob registrace atd. a k věci uvedl údaje a data o registraci doménových jmen nejprve 1. žalovaným, poté žalobcem a opětovně 1. žalovaným a předložil výpisy z evidence. Navrhl žalobu, pokud směřuje proti němu, zamítnout.

V dokazování bylo učiněno nespomým postavení účastníků řízení a mezi žalobcem a 1. žalovaným i uzavření a plnění smlouvy z 30.6.1999, rovněž to, že 1. žalovaný je držitelem inkriminovaných doménových jmen.

Soud si k datu projednání věci i k datu rozhodnutí ve věci ověřil z webové prezentace, že na obou adresách jsou umístěny domovské stránky žalobce. Rovněž se z úplného výpisu žalobce z obchodního rejstříku, odd. B vl. ř. 1170 zdejšího soudu přesvědčil o tom, že žalobce jest pod současným firemním označením zapsán ke dni 2.4.2004.

Rovněž bylo mezi účastníky učiněno nespomým, že počátkem r. 2004 1. žalovaný převedl doménová jména na žalobce.

Žalobce doplnil skutková vyličení tvrzením, že 1. žalovaný měl pro žalobce zajistit podle smlouvy, uzavřené s 1. žalovaným 30.6.1999, jejíž platnost byla ukončena výpovědí žalobce k 23.2.2004. Součástí plnění smlouvy dle čl. I. bylo i zajištění registrace doménových jmen.

Soud z obsahu smlouvy zjistil, že 1. žalovaný se žalobci zavázal k tomu, že zajistí provozuschopnost jeho počítačové sítě, funkčnost programového vybavení a jeho údržbu.

K tvrzení vyslechl 1. žalovaného v účastnickém výslechu. Ten uvedl, že se žalobcem dlouhodobě spolupracoval na základě smluv uzavíraných nejméně od r. 1996 shodně, jako podle smlouvy z r. 1999, tedy v činnostech uvnitř nebo směřujících dovnitř provozu žalobce. Za žalobce žádné smlouvy s nikým jiným neuzavíral ani nejednal, žalobce mu nikdy neudělal žádnou plnou moc. Předmětná doménová jména neregistroval k požadavku žalobce, šlo o jeho vlastní iniciativu poté, kdy zjistil, že žalobce hodlá koupit firma NUTRICIA. Předpokládal, že dojde ke změně firemního označení, vycházel z možností použití firemních pojmenování po spojení a na základě toho sám zaregistroval doménová jména proto, že se u žalobce o to nikdo nestaral. Doménová jména pak převedl na žalobce proto, že skutečně ke změně firmy

došlo a žalobce pak mohl užívat doménová jména v souladu s firemním označením, po změně se žalobce dověděl, že doménová jména má zaregistrována 1. žalovaný a mělo ně zájem. 1. žalovaný kontaktoval Ing. M. a o převodu se dohodli, 1. žalovaný poskytl žalobci doménová jména zdarma, jen za zaplacený registrační poplatek. 1. žalovaný pro další firmy hlídá expiraci doménových jmen a v té souvislosti náhodou zjistil, že doménová jména, která převedl žalobci jsou volná, překvapilo ho to a myslel si, že o ně žalobce ztratil zájem, nebo je z nějakého důvodu opustil, či došlo nějaké administrativní chybě. Zaregistroval je - podotkl, že volná doménová jména si může během okamžiku zaregistrovat každý na světě - a předpokládal stejný postup, jako po první registraci. Svým způsobem hájil zájmy žalobce, aniž zjišťoval, jak dlouho jsou volná. Žalobce se na něj však obrátil až cca po 3 měsících v podstatě s výzvou k okamžitému převedení zadarmo a s pohrůžkou žaloby a na tom setrval. 1. žalovaný doplnil, že na předemětných webových stránkách nikdy neumístil žádnou vlastní prezentaci, není tvůrcem ani správcem stránek, nikdy nevyzval žalobce k odstranění jeho prezentace, naopak provedl přesměrování domén na doménu, kterou vlastní žalobce, tj. "deva.cz". Nemá důvodu nijak žalobci škodit, jeho činnost je žalobci ku prospěchu, není však ochoten s ohledem na přístup žalobce již poskytnout doménová jména žalobci zdarma, ale je ochoten se s ním dohodnout na prodeji domén, což žalobci vždy navrhoval. 1. žalovaný připustil, že by mohl přístupu na stránky "deva.cz" vyvoláním některého z jeho doménových jmen zabránit.

Žalobce setrval na svém tvrzení, že registrace doménových jmen byla součástí smluvních povinností 1. žalovaného a navrhl důkaz účastnickým výsledkem Ing. M., předsedy představenstva žalobce. Soud rozhodl, že důkaz neprovede, neboť tvrzení je v rozporu s obsahem smluvního ujednání - viz výše - k tomu též má soud pro výklad obsahu a určitosti dvoustranného projevu vůle za významnou právní větu z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 404/2005 I též s odkazem na 33 Cdo 512/2000 I, cit. : "Je-li obsah právního úkonu zaznamenán písemně, určitost projevu vůle je dána obsahem listiny, na níž je zaznamenán, nestačí, že účastníkům smlouvy je jasné, co je předmětem smlouvy, není-li to poznatelné z textu listiny. Určitost písemného projevu vůle je objektivní kategorií a takový projev vůle by neměl vzbuzovat důvodné pochybnosti jeho obsahu ani u třetích osob." Rovněž soud konstatoval z obsahu úplného výpisu žalobce z obchodního rejstříku, že Ing. M. nebyl v době uzavírání smlouvy a její změny osobou, jednající za žalobce.

Soud upozornil účastníky na to, že jak rozsudek Vrchního soudu v Praze z 10.8.2004, jehož se dovolává žalobce, tak i další rozhodnutí vyšších soudů, uveřejněná vesměs na webových stránkách 2. žalovaného vypovídají o ustálené judikatuře soudů na téma doménových jmen s aspekty nekalosoutěžními i aspekty průmyslověprávní ochrany vč. aspektu časového, tj. že ve všech případech tam judikovaných šlo o situaci, kdy žalovaný, který se měl dopustit porušení práv, napadl svým jednáním práva, která již žalobce měl a vyzval účastníky podle § 99 o.s.ř. ke smírnému vyřešení či narovnání věci.

Účastníci poskytnutou lhůtu nevyužili pro zásadní odpor žalobce ke smírnému vyřešení, či narovnání.

Soud má z provedeného dokazování za zjištěné, že 1. žalovaný je držitelem doménových jmen "nutriciadeva.cz" a "nutricia-deva.cz" a jejich "přesměrováním" na stránky žalobce "deva.cz" na nich umožňuje prezentaci žalobce. Vyvoláním těchto doménových jmen není patrně nic o 1. žalovaném a ten na nich neprezentuje své podnikání, ani z jejich držení nijak neprofituje. Skutečnost, že žalobce byl s 1. žalovaným ve smluvním vztahu neměla žádného vlivu na to, že 1. žalovaný jednak 12.12.2003 a posléze i počátkem roku 2005 doménová

jména registroval, neboť registrace pro žalobce nepatřila ke smluvním povinnostem 1. žalovaného ze smlouvy, z níž měl 1. žalovaný povinnosti týkající se zajištění provozuschopnosti hardware a provozu a údržby software žalobce, nikoli však jednání za žalobce s jinými subjekty, např. s 2. žalovaným. Soud má za prokázáno, že žalobce, ač byl již od 16.1.2004 držitelem doménových jmen, o toto své právo nedbal a způsobil, že se doménová jména stala volnými. 1. žalovaný pak novou registrací a "přesměrováním" opětovně umožnil webovou prezentaci žalobce a činí tak dosud.

2. žalovaný jest pouze registrátorem doménových jmen, aniž by mu náležela práva rozhodovací či kontrolní.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu dospěl soud k následujícím právním závěrům:

Žalobce žádal na soudu, aby poskytl ochranu jeho právům k firmě podle § 12 obchodního zákoníku, zároveň vzpomněl i ust. § 19b občanského zákoníku. Aplikace ust. § 19b občanského zákoníku v daném případě nepřichází v úvahu, neboť žalobce i 1. žalovaný jsou podnikateli. Podle § 12 odst. 1 obchodního zákoníku má právo ochrany ten, kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním firmy.

Za relevantní útok proti právu na firemní označení, tzn. za neoprávněné užívání firmy pak lze označit situaci, kdy škůdce na úkor oprávněného v obchodním styku a veřejně užívá shodné, či zaměnitelné firemní označení, ať již nevědomě, či úmyslně - viz též ust. § 44 a 47 cit. zák. a oprávněný je takovým počínáním dotčen, tedy poškozen. V daném případě však 1. žalovaný neužívá na úkor žalobce jeho firemní označení ani v obchodním styku ani vůči veřejnosti, naopak poskytuje žalobci nevyžádanou službu tím, že mu umožňuje prezentaci jeho firmy a podnikání na webových stránkách domén, jichž je držitelem, když žalobce, ač již sám držitelem doménových jmen byl, ochrany svých práv nedbal a doménová jména opustil. Jednání 1. žalovaného zcela postrádá prvky neoprávněného užití firmy, jak je předpokládá ust. § 12 odst. 1 cit. zák. a rovněž nelze konstatovat, že by žalobce byl počínáním 1. žalovaného dotčen na svých právech. Z dostupné judikatury lze zaznamenat případy, kdy se porušení práv jiného při registraci doménových jmen dopouštěl spekulant, hodlající vytěžít hmotný prospěch, či konkurent, jehož jednání neslo zároveň znaky nekalé soutěže a vesměs se tak dělo na úkor práv již nabytých. O nic takového v dané věci nejde. K rozumnému uspořádání poměrů účastníků jest zapotřebí dohody, z níž by se např. nevyžádaná služba stala službou žádanou, či z níž by žalobce nabyl práv držitele doménových jmen a o tato práva pečoval.

Soud po zjištění, že se 1. žalovaný nedopustil skutku, vytýkaného mu žalobcem, tj. neoprávněného užívání firmy žalobce, žalobu proti němu zamítl.

Rovněž byla v závislosti na zamítavém výroku pod bodem I. zamítnuta žaloba proti 2. žalovanému.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142, 149 a za použití § 137 odst. 3 o.s.ř a soud přiznal oběma žalovaným, kteří. měli ve věci plný úspěch náklady na právní zastoupení a prokázané hotové výdaje zástupců, oběma na odměně dle vyhl. 484/2000 Sb. po 6.200,- Kč, 1. žalovanému 6 paušálních náhrad a 2. žalovanému 3 paušální náhrady po 75,- Kč, 1. žalovanému 600,- Kč za ztrátu času, vše dle vyhl. Č. 177/1996 Sb. , celkem 7.250,- Kč 1. žalovanému a 6.425,- Kč 2. žalovanému a na prokázaných hotových výdajích 1.762,- Kč 1. žalovanému a 1.346,- Kč 2. žalovanému. K přiznaným náhradám a hotovým výdajům náleží oběma žalovaným 19% DPH, neboť oba zástupci doložili, že jsou plátcí daně.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.